

[Kofod-Svendsen]

Er der andre ting, hvor man kan sige, at her er noget, hvor hensigten er god, men det virker på en forkert måde, så vil vi gerne være med til ændringer.

Vore afvisningsregler mener jeg der er eksempler på er blevet tolket for snævert, for stramt. Hr. Arne Melchior nævnte balterne som eksempel. Hvis tiden havde tilladt det, kunne jeg selv komme med et par andre eksempler, og her vil jeg gerne sige til justitsministeren, at selv om enhver lov har en vis bredde fortolkningsmæssigt, så virker det på mig, som om man tolker så snævert som overhovedet muligt. Derfor anmoder jeg om, at man i disse vanskelige grænsetilfælde udviser lidt mere menneskelighed i tolkningen af reglerne.

Endelig vil jeg sige, at vi har brug for en sammenhængende flygtninge- og indvandrerpolitik, hvor det er rigtigt, at vi må stille krav til indvandrere, til flygtninge, som vi stiller krav til danskere, men hvor samtidig danskere, indvandrere og flygtninge også får rettigheder.

Sluttelig kan jeg sige om Fremskridtspartiets dagsorden, at den stemmer Kristeligt Folkeparti imod; det er næppe den store overraskelse for dem, der har foreslået dagsordenen.

Justitsministeren (Engell):

Jeg synes, det har været en bedre debat end så mange andre, vi har haft om udlændingeloven. Jeg synes også, det har været, som andre har været inde på, en mere sober debat end så mange gange tidligere.

Det, jeg hæfter mig ved efter ordførernes indlæg, er, at der ikke er nogen blokeringer for, at vi kan fortsætte arbejdet med den danske tiltræden af EF's asylkonvention og også med de ændringer, som er direkte afledt af konventionen. Jeg synes også, det er godt, at man vil forholde sig afventende i forhold til det udspil, som jeg har bebudet fra regeringens side, det synes jeg er godt.

Jeg mener også, at de uhorste menneskelige tragedier, som vi i disse dage og timer oplever i bjergene mellem Irak, Tyrkiet og Iran, giver debatten en særlig baggrund. Her skal vi yde hjælp, som jeg var inde på i mit første indlæg. Og det er præcis, hvad regeringen selv har foreslået at medvirke til, bl.a. ved den beslutning, der blev truffet i aftes.

Jeg skal herefter knytte kommentarer til de indlæg og en del af de spørgsmål, som kom fra

ordførerne. Fru Pia Kjærsgaard rykkede for et udspil fra regeringens side. Jeg er enig i, at der er et behov for ændringer, og det er også, hvad jeg tilkendegav i mit første indlæg. Men jeg overser heller ikke de parlamentariske kendsgerninger. Som bekendt forudsætter ændringer, der kan og skal gennemføres i udlændingeloven, at der er det nødvendige flertal til stede her i Folketinget, og man kan vel ikke sige, at resultatet af det folketingsvalg, vi havde for få måneder siden, har gjort dette spørgsmål enklere. Men vi vil fortsat arbejde med at finde løsninger, og som jeg også tidligere har været inde på, lægger vi vægt på, at der er den nødvendige politiske bredde bag de overvejelser og de beslutninger, som bliver truffet omkring udlændingeloven.

Fru Pia Kjærsgaard nævnte også spørgsmålet om det statistiske grundlag, som ikke har været tilstrækkeligt. Det var præcis baggrunden for, at den daværende økonomiminister nedsatte et udvalg, der har kulegravet hele dette område. Der kom for kort tid siden en betænkning, der indeholder en lang række anbefalinger, som kan tilvejebringe et bedre statistisk grundlag. De anbefalinger, som kom fra det udvalg, der havde arbejdet, indgår nu i forbindelse med arbejdet i den arbejdsgruppe, som forestår etableringen af et edb-system i Direktoratet for Udlændinge.

Fru Dorte Bennedsen lukkede ikke af for drøftelser om udlændingeloven, og det er jeg tilfreds med. Men til gengæld synes jeg måske nok, at fru Dorte Bennedsen lukkede øjnene for nogle af de helt centrale problemer, som jeg var inde på i mit første indlæg, nemlig den kendsgerning, at vi ikke bare i Danmark, men i alle de vesteuropæiske lande binder meget store ressourcer, enorme ressourcer – opgjort løseligt, men det var, hvad der fremkom på den OECD-konference i Rom, jeg omtalte tidligere, til et tal på mellem 6 og 7 mia. USD i OECD-landene – på behandlingen af asylansøgninger, herunder også for en meget stor gruppe, som ikke er politiske flygtninge.

Man kan sige med andre ord, at mulighederne for, at vi i Danmark og de andre vestlige lande kan afse tilstrækkelige ressourcer til at hjælpe de flygtninge, der er i allerstørst nød, altså de flygtninge, som efter FN's flygtningekonvention er forfulgt af politiske, religiøse, race-mæssige årsager, reduceres, alt andet lige, i takt